

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
93/C 340/01	Ecu	1
93/C 340/02	Ανακοίνωση της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983	2
93/C 340/03	Ανακοίνωση της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983	2
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	Επιτροπή	
93/C 340/04	Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τον προσδιορισμό των εννοιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των απογορεύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 104 και 104 Β παράγραφος 1 της συνθήκης	3
93/C 340/05	Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου με την οποία προσδιορίζονται οι ορισμοί για την εφαρμογή της απαγόρευσης της προνομιακής πρόσβασης που αναφέρεται στο άρθρο 104 Α της συνθήκης	6
93/C 340/06	Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας	8
93/C 340/07	Τροποποιημένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία που θα χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλειδας κατανομής των πόρων του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος	11

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

93/C 340/08	Τροποποιημένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος που ζητείται από τις αρχές κρατών μελών όσον αφορά τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων	12
-------------	---	----

III *Πληροφορίες*

Επιτροπή

93/C 340/09	Phare — Σχεδιασμός και υλοποίηση εθνικού δικτύου ραδιοεπικοινωνιών για τις ανάγκες των ιατρικών υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης — Περίληψη διακήρυξης διαγωνισμού της κυβέρνησης της Βουλγαρίας για έργο χρηματοδοτούμενο από το πρόγραμμα Phare	14
-------------	---	----

93/C 340/10	Ανακοίνωση για την επιδίωξη επανεξέτασης κανονισμού αντιντάμπινγκ	15
-------------	---	----

Δικαστήριο — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

93/C 340/11	Πρόκληξη γενικού διαγωνισμού	16
-------------	------------------------------------	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (*)

16 Δεκεμβρίου 1993

(93/C 340/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου	40,3264	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,12636
Δανική κορόνα	7,56237	Δολάριο Καναδά	1,50087
Γερμανικό μάρκο	1,93001	Γιεν	123,854
Δραχμή	276,769	Ελβετικό φράγκο	1,65102
Ισπανική πεσέτα	159,177	Νορβηγική κορόνα	8,38517
Γαλλικό φράγκο	6,59370	Σουηδική κορόνα	9,50027
Ιρλανδική λίρα	0,796519	Φινλανδικό μάρκο	6,54301
Ιταλική λίρα	1907,43	Αυστριακό σελίνι	13,5715
Ολλανδικό φιορίνι	2,16148	Ισλανδική κορόνα	81,1541
Πορτογαλικό εσκούδο	197,225	Δολάριο Αυστραλίας	1,66818
Λίρα στερλίνα	0,758337	Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,00420
		Ραντ Νοτίου Αφρικής	3,81047

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης θέσει σε λειτουργία τηλετυπο αυτόματης απάντησης (αριθ. 21791) και τηλεμοιότυπο αυτόματης απάντησης (αριθ. 296 10 97) που παρέχουν σε ημερήσια βάση τα δεδομένα για τον υπολογισμό των τιμών μετατροπής που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(*) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Ανακοίνωση της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983

(93/C 340/02)

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983 για τα καθεστώτα εισαγωγής προϊόντων καταγωγής χωρών κρατικού εμπορίου που δεν έχουν ελευθερωθεί στο επίπεδο της Κοινότητας ⁽¹⁾, η Επιτροπή έλαβε απόφαση, στις 3 Δεκεμβρίου 1993, για την ακόλουθη τροποποίηση στο καθεστώς εισαγωγής που εφαρμόζεται στην Μπενελούξ έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας:

Παροχή, κατ' εξαίρεση, δυνατοτήτων εισαγωγής των παρακάτω προϊόντων:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Αξία (σε 1 000 Ecu)
9603 21 00 9603 29 10 9603 29 30 9603 29 90 9603 30 10 9603 30 90 9603 40 10 9603 90 91	Οδοντόβουρτσες, ψήκτρες-σκούπες και πινέλα (άλλες από τις ψήκτρες που αποτελούν στοιχεία μηχανημάτων)	20

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 346 της 8. 12. 1983, σ. 6.

Ανακοίνωση της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983

(93/C 340/03)

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3420/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983 για τα καθεστώτα εισαγωγής προϊόντων καταγωγής χωρών κρατικού εμπορίου που δεν έχουν ελευθερωθεί στο επίπεδο της Κοινότητας ⁽¹⁾, η Επιτροπή έλαβε απόφαση, στις 3 Δεκεμβρίου 1993, για την ακόλουθη τροποποίηση στο καθεστώς εισαγωγής που εφαρμόζεται στη Γαλλία έναντι της Μογγολίας:

Παροχή, κατ' εξαίρεση, δυνατοτήτων εισαγωγής των παρακάτω κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων:

— Κατηγορία ex 5 (κωδικοί ΣΟ 6110 10 35, 6110 10 38, 6110 10 95 και 6110 10 98) 5 000 τεμάχια

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 346 της 8. 12. 1983, σ. 6.

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για τον προσδιορισμό των εννοιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των απογορεύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 104 και 104 Β παράγραφος 1 της συνθήκης (1)

(93/C 340/04)

COM(93) 617 τέλειο — SYN 466

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 189 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, στις 2 Δεκεμβρίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Β παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Εκτιμώντας:

ότι τα άρθρα 104 και 104 Β παράγραφος 1 της συνθήκης εφαρμόζονται άμεσα· ότι, εάν παραστεί ανάγκη, οι έννοιες που χρησιμοποιούνται στα άρθρα αυτά μπορούν να προσδιοριστούν·

ότι πρέπει, ιδίως, να διευκρινισθούν οι όροι: «υπεραναλήψεις» και «άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις» του άρθρου 104 της συνθήκης, ιδίως ως προς την αντιμετώπιση απαιτήσεων υφισταμένων πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994·

ότι είναι επιθυμητό οι εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών που συμμετέχουν στην τρίτη φάση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης (ONE), να εισέλθουν σ' αυτήν έχοντας στο ενεργητικό τους διπραγματεύσιμες απαιτήσεις και υπό συνθήκες αγοράς, ιδίως προκειμένου να δοθεί η επιθυμητή ευελιξία στη νομισματική πολιτική του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) και να καταστεί δυνατή η κανονική συνεισφορά των διαφόρων εθνικών κεντρικών τραπεζών που συμμετέχουν στη Νομισματική Ένωση, στα μεταξύ τους διανεμητέα νομισματικά έσοδα·

ότι οι κεντρικές τράπεζες που θα έχουν ακόμη έναντι του δημοσίου τομέα, μετά την 1η Ιανουαρίου 1994, απαιτήσεις που δεν είναι διπραγματεύσιμες ή που συνοδεύονται από συνθήκες άλλες από τις συνθήκες αγοράς, θα πρέπει να μπορούν να μετατρέπουν αργότερα αυτές τις απαιτήσεις σε διπραγματεύσιμους τίτλους και υπό συνθήκες αγοράς·

ότι το πρωτόκολλο για ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας προβλέπει στο σημείο 11 ότι η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου μπορεί να διατηρήσει την ευχέρεια «Ways and Means» έναντι της Τράπεζας της Αγγλίας εφόσον το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχει μεταβεί στην τρίτη φάση· ότι θα πρέπει να επιτραπεί η ρύθμιση του προβλήματος της μετατροπής του διαθέσιμου ποσού αυτής της ευχέρειας σε διπραγματεύσιμους τίτλους με προθεσμία λήξης και υπό συνθήκες αγοράς εάν το Ηνωμένο Βασίλειο μεταβεί στην τρίτη φάση της ONE·

ότι το πρωτόκολλο σχετικά με την Πορτογαλία προβλέπει ότι επιτρέπεται στην Πορτογαλία να διατηρήσει σε ισχύ τη δυνατότητα που έχει δώσει στις αυτόνομες περιοχές των Αζορών και της Μαδέρας να απολαύουν άτοκης πιστωτικής διευκόλυνσης της τράπεζας της Πορτογαλίας, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από την ισχύουσα πορτογαλική νομοθεσία, καθώς και ότι η Πορτογαλία αναλαμβάνει να καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να θέσει τέρμα στην προαναφερόμενη πιστωτική διευκόλυνση το ταχύτερο δυνατόν·

ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα προσήκοντα μέτρα ώστε οι απαγορεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 104 της συνθήκης να εφαρμόζονται πραγματικά και πλήρως· ότι, ιδίως, οι αγορές που πραγματοποιούνται στην εξωχρηματιστηριακή αγορά δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την παράκαμψη του στόχου που επιδιώκεται με το άρθρο αυτό·

ότι, εντός των ορίων του παρόντος κανονισμού, η απευθείας αγορά, από την κεντρική τράπεζα κράτους μέλους, διπραγματευσίμων χρεωγράφων εκδοθέντων από το δημόσιο τομέα άλλου κράτους μέλους δεν προβλέπεται να συμβάλλει στην εξαιρέση του δημοσίου τομέα από την πειθαρχία των μηχανισμών της αγοράς, όταν οι αγορές αυτές γίνονται μόνον χάριν διαχείρισης των συναλλαγματικών αποθεμάτων·

ότι, μη διγομένου του ρόλου της Επιτροπής κατά το άρθρο 169 της συνθήκης, εναπόκειται στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα και εν συνεχεία στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δάσει των άρθρων 109 ΣΤ παράγραφος 9 και 180 της συνθήκης, να μεριμνούν ώστε οι εθνικές κεντρικές τράπεζες να τηρούν τις εκ της συνθήκης υποχρεώσεις τους·

(1) ΕΕ αριθ. C 324 της 1. 12. 1993, σ. 5.

Το αρχικό σχέδιο πρότασης [έγγραφο COM(93) 371 τέλειο — SYN 466 — SYN 467 της 22. 7. 1993] επιβεβαιώθηκε ως επίσημη πρόταση με ισχύ από 1. 11. 1993.

ότι οι πιστώσεις που χορηγούνται εντός της ημέρας εκ μέρους των κεντρικών τραπεζών μπορεί να είναι χρήσιμες για την καλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών· ότι, συνεπώς, οι πιστώσεις του τύπου αυτού προς το δημόσιο τομέα συμβιδάζονται με τους στόχους του άρθρου 104 της συνθήκης εφόσον απαγορεύεται η επέκτασή τους και στην επόμενη ημέρα·

ότι δεν πρέπει να εμποδισθεί η εκ μέρους των κεντρικών τραπεζών άσκηση της λειτουργίας «ταμίας του κράτους»· ότι μολοντί η εκ μέρους των κεντρικών τραπεζών είσπραξη επιταγών εκδοθεισών από τρίτους υπέρ του δημοσίου τομέα μπορεί ενίοτε να ενέχει πίστωση, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 104 της συνθήκης απαγορεύει την πρακτική αυτή όταν εν τέλει καταλήγει να συνιστά πίστωση προς το δημόσιο τομέα·

ότι η εκ μέρους των κεντρικών τραπεζών διακατοχή μεταλλικού νομίσματος, εκδιδόμενου από το δημόσιο τομέα και φερομένου εις πίστωση αυτού, συνιστά μορφή άτοκης δανειοδότησης του δημοσίου τομέα· ότι, ωστόσο, αν αφορά μικρά μόνο ποσά, η πρακτική αυτή δεν θίγει την αρχή του άρθρου 104 της συνθήκης και συνεπώς μπορεί να γίνει παραδεκτή εντός των ορίων του παρόντος κανονισμού ενόψει των πιθανών δυσχερειών από μια πλήρη απαγόρευση της·

ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αντιμετωπίζει, λόγω της επανένωσης, ιδιαίτερες δυσκολίες τήρησης του θεσπιζόμενου ορίου για τα διαθέσιμα αυτά και ότι ενδείκνυται εδώ να χορηγηθεί υψηλότερο ποσοστό για μια περιορισμένη περίοδο·

ότι η χρηματοδότηση εκ μέρους των κεντρικών τραπεζών των υποχρεώσεων του δημοσίου τομέα έναντι του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ή υποχρεώσεων που εκπηγάζουν από την εφαρμογή του μηχανισμού μεσοπρόθεσμης χρηματοδοτικής στήριξης εντός της Κοινότητας μεταφράζεται σε απαιτήσεις έναντι της αλλοδαπής που συνιστούν ή είναι εξομοιώσιμες με αποθεματικά στοιχεία ενεργητικού και καλό θα ήταν συνεπώς να επιτραπούν·

ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις εμπίπτουν στην απαγόρευση των άρθρων 104 και 104 Β παράγραφος 1 και ότι ορίζονται στην οδηγία 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής στις 25 Ιουνίου 1980 σχετικά με τη διαφάνεια στις χρηματοπιστωτικές σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων (1),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 104 της συνθήκης νοούνται ως:

α) «υπεραναλήψεις»: κάθε διάθεση πόρου υπέρ του δημοσίου τομέα, η οποία λαμβάνει τη μορφή ή ενδέχεται να λάβει τη μορφή χρεωστικού υπολοίπου στο λογαριασμό·

(1) ΕΕ αριθ. L 195 της 29. 7. 1980, σ. 35. Οδηγία, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 93/84/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 254 της 12. 10. 1993, σ. 16).

6) «άλλου είδους πιστωτικές διευκολύνσεις»:

- i) κάθε απαίτηση έναντι του δημοσίου που θα υφίσταται την 1η Ιανουαρίου 1994, εξαιρουμένων των απαιτήσεων με προθεσμία λήξης που αποκτήθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή,
- ii) κάθε χρηματοδότηση υποχρεώσεων του δημοσίου τομέα έναντι τρίτων,
- iii) με την επιφύλαξη του άρθρου 104 παράγραφος 2 της συνθήκης, κάθε πράξη με το δημόσιο τομέα που λαμβάνει ή ενδέχεται να λάβει τη μορφή απαίτησης έναντι αυτού.

2. Δεν θεωρούνται χρεώγραφα κατά την έννοια του άρθρου 104 της συνθήκης οι τίτλοι που αγοράσθηκαν από το δημόσιο τομέα προκειμένου να εξασφαλισθεί η μετατροπή σε διαπραγματεύσιμους τίτλους με προθεσμία λήξης και υπό συνθήκες αγοράς:

- απαιτήσεων με προθεσμία λήξης που αγοράσθηκαν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994 και δεν είναι διαπραγματεύσιμοι ή υπό συνθήκες αγοράς, υπό τον όρο ότι η προθεσμία λήξης των τίτλων δεν είναι μεταγενέστερη της προθεσμίας λήξης των εν λόγω απαιτήσεων,
- του διαθέσιμου ποσού της ευχέρειας «Ways and Means» της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου έναντι της Τράπεζας της Αγγλίας μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία το Ηνωμένο Βασίλειο θα μεταβεί, ενδεχομένως, στην τρίτη φάση της ONE.

Άρθρο 2

1. Κατά τη δεύτερη φάση της ONE οι αγορές από την κεντρική τράπεζα ενός κράτους μέλους διαπραγματεύσιμων χρεωγράφων του δημοσίου τομέα άλλου κράτους μέλους δεν θεωρούνται απευθείας αγορές κατά την έννοια του άρθρου 104 της συνθήκης υπό τον όρο ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά για λόγους διαχείρισης των συναλλαγματικών αποθεμάτων.

2. Κατά το τρίτο στάδιο της ONE δεν θεωρούνται ως απευθείας αγορές κατά την έννοια του άρθρου 104 της συνθήκης οι αγορές που πραγματοποιούνται αποκλειστικά για λόγους διαχείρισης των συναλλαγματικών αποθεμάτων:

- από την κεντρική τράπεζα κράτους μέλους που δεν συμμετέχει στην τρίτη φάση της ONE, διαπραγματεύσιμων χρεωγράφων του δημοσίου τομέα άλλου κράτους μέλους,
- από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή την κεντρική τράπεζα κράτους μέλους που συμμετέχει στην τρίτη φάση της ONE, διαπραγματεύσιμων χρεωγράφων του δημοσίου τομέα κράτους μέλους που δεν συμμετέχει στην τρίτη φάση.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «δημόσιος τομέας» νοούνται τα θεσμικά ή άλλα όργανα της Κοινότητας, οι κεντρικές διοικήσεις, οι περιφερειακές, τοπικές ή

άλλες δημόσιες αρχές και οι άλλοι δημόσιοι οργανισμοί ή επιχειρήσεις των κρατών μελών.

Ως «εθνικές κεντρικές τράπεζες» νοούνται οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών, καθώς και το Νομισματικό Ινστιτούτο του Λουξεμβούργου.

Άρθρο 4

Οι πιστώσεις προς το δημόσιο τομέα εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή των εθνικών κεντρικών τραπεζών οι οποίες χορηγούνται εντός της ημέρας δεν θεωρούνται πιστωτική διευκόλυνση κατά την έννοια του άρθρου 104 εφόσον περιορίζονται στη συγκεκριμένη ημέρα και δεν είναι δυνατή καμία παράταση.

Άρθρο 5

Όταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες λαμβάνουν από το δημόσιο τομέα, προς εισπραξη, επιταγές τρίτων και πιστώνουν το λογαριασμό του δημόσιου τομέα πριν χρεωθεί ο λογαριασμός της εκδότριας τράπεζας, δεν θεωρείται ότι υπάρχει πιστωτική διευκόλυνση κατά την έννοια του άρθρου 104 της συνθήκης εφόσον έχει παρέλθει ένα προκαθορισμένο χρονικό διάστημα από την παραλαβή της επιταγής, το οποίο πρέπει να αντιστοιχεί στο μέσο χρόνο που απαιτείται για την εισπραξη επιταγών από την κεντρική τράπεζα του συγκεκριμένου κράτους μέλους έτσι ώστε η τυχόν διακύμανση (float) να προκύπτει κατ' εξαίρεση, να αντιπροσωπεύει μικρό ποσό και να ισοσταθμίζεται μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Άρθρο 6

Τα διαθέσιμα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή των εθνικών κεντρικών τραπεζών σε μεταλλικό νόμισμα που εκδίδει ο δημόσιος τομέας, και πιστώνονται σ' αυτόν, τα οποία αποτελούν μέχρι το 10 % του κυκλοφορούντος μεταλλικού νομίσματος δεν θεωρούνται πιστωτική διευκόλυνση κατά την έννοια του άρθρου 104 της συνθήκης.

Για τη Γερμανία, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1996 το ποσό αυτό ανέρχεται στο 15 %.

Άρθρο 7

Η χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή τις εθνικές κεντρικές τράπεζες προς το δημόσιο τομέα για την εκπλήρωση υποχρεώσεων έναντι του ΔΝΤ ή υποχρεώσεων που προκύπτουν από την εφαρμογή του μηχανισμού μεσοπρόθεσμης χρηματοδοτικής στήριξης που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 (1) δεν θεωρούνται πιστωτική διευκόλυνση κατά την έννοια του άρθρου 104 της συνθήκης.

Άρθρο 8

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 104 και του άρθρου 104 Β παράγραφος 1, ως «σημύσιες επιχειρήσεις» νοούνται οι επιχειρήσεις στις οποίες το κράτος ή οι δημόσιες αρχές μπορούν να ασκήσουν άμεσα ή έμμεσα δεσπόζουσα επιρροή είτε διότι οι επιχειρήσεις αυτές τους ανήκουν, είτε λόγω της συμμετοχής τους σε αυτές, είτε εξαιτίας των κανόνων που τις διέπουν.

Η δεσπόζουσα επιρροή τεκμαίρεται όταν, έναντι της επιχείρησης, οι δημόσιες αρχές άμεσα ή έμμεσα:

- α) κατέχουν το μεγαλύτερο μέρος του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της επιχείρησης, ή
- β) διαθέτουν την πλειοψηφία των ψήφων που συνοδεύουν τα μερίδια που έχει εκδώσει η επιχείρηση, ή
- γ) μπορούν να διορίζουν άνω του ημίσεος των μελών του διοικητικού, διευθυντικού ή εποπτικού οργάνου της επιχείρησης.

2. Για τους σκοπούς του άρθρου 104 και του άρθρου 104 Β παράγραφος 1, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν αποτελούν τμήμα του δημόσιου τομέα.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 για τη θέσπιση ενιαίου μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών (ΕΕ αριθ. L 178 της 8. 7. 1988, σ. 1).

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου με την οποία προσδιορίζονται οι ορισμοί για την εφαρμογή της απαγόρευσης της προνομιακής πρόσβασης που αναφέρεται στο άρθρο 104 Α της συνθήκης ⁽¹⁾

(93/C 340/05)

COM(93) 617 τελικό — SYN 467

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 189 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, στις 2 Δεκεμβρίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Α παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Εκτιμώντας:

ότι η απαγόρευση της προνομιακής πρόσβασης στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που προβλέπεται στο άρθρο 104 Α της συνθήκης αποτελεί ουσιαστικά στοιχείο για την υπαγωγή των πράξεων χρηματοδότησης του δημοσίου τομέα στην πειθαρχία της αγοράς και ότι με τον τρόπο αυτό συμβάλλει στην ενισχυμένη δημοσιονομική πειθαρχία και εξισώνει τα κράτη μέλη από πλευράς πρόσβασης του δημοσίου τομέα στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα·

ότι το Συμβούλιο πρέπει να διευκρινίσει τους όρους ενόψει της εφαρμογής της απαγόρευσης αυτής·

ότι τα κράτη μέλη και η Κοινότητα πρέπει να ενεργούν τηρώντας την αρχή της ανοικτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό·

ότι, ειδικότερα, ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους τρόπους οργάνωσης των αγορών που είναι σύμφωνοι με αυτήν την αρχή·

ότι ο παρών κανονισμός δεν αποβλέπει στην παρακώλυση της λειτουργίας των δημόσιων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, εφόσον αυτή είναι σύμφωνη με τις ανατέρω αρχές·

ότι το άρθρο 104 Α της συνθήκης απαγορεύει τα μέτρα που θεσπίζουν προνομιακή πρόσβαση· ότι πρέπει να διευκρινισθεί ποια είδη πράξεων αφορά η απαγόρευση αυτή· ότι δεν θίγονται οι δεσμεύσεις τις οποίες ανέλαβαν οικειοθελώς τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα στο πλαίσιο συμβατικών σχέσεων·

ότι το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι λόγοι προληπτικής εποπτείας μπορούν να δικαιολογήσουν παρέκκλιση από την αρχή της απαγόρευσης αυτής· ότι, πάντως, με το πρόσχημα λόγων προληπτικής εποπτείας, οι νομοθετικές ή κανονι-

στικές διατάξεις ή οι διοικητικές πράξεις δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη θέσπιση συγκεκαλυμμένης προνομιακής πρόσβασης·

ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στην οδηγία 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής της 25ης Ιουνίου 1980 για τη διαφάνεια των χρηματοπιστωτικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων ⁽²⁾, εμπίπτουν στην ίδια απαγόρευση·

ότι, για λόγους νομισματικής πολιτικής, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και ιδίως τα πιστωτικά, μπορούν να υποχρεωθούν να διακατέχουν απαιτήσεις έναντι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή/και των εθνικών κεντρικών τραπεζών·

ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν δύνανται ως φορείς δημοσίας εξουσίας, να λάβουν μέτρα που θα δημιουργούσαν προνομιακή πρόσβαση· ότι οι κανόνες κινητοποίησης ή ενεχυρίασης χρεωστικών τίτλων που θέτουν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή οι εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται ως τρόπος παράκαμψης της απαγόρευσης προνομιακής πρόσβασης·

ότι οι ορισμοί που περιέχονται στο κοινοτικό δίκαιο όσον αφορά τα διάφορα είδη χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων πρέπει, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε παράκαμψη της απαγόρευσης, να συμπληρωθούν με μνεία που θα αφορά τα ιδρύματα που ασκούν μεν χρηματοοικονομικές δραστηριότητες αλλά δεν έχουν ακόμη αποτελέσει αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης όπως π.χ. τα υποκαταστήματα ιδρυμάτων τρίτων χωρών, οι εταιρείες holding ή factoring, οι μη συντονισμένοι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), τα ταμεία συντάξεων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 104 Α της συνθήκης, ως «μέτρο που θεσπίζει προνομιακή πρόσβαση», νοείται κάθε νομοθετικό ή κανονιστικό μέτρο ή κάθε πράξη αναγκαστικού χαρακτήρα που θεσπίζεται στο πλαίσιο της άσκησης της δημοσίας εξουσίας, και

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 324 της 1. 12. 1993, σ. 7.

Το αρχικό σχέδιο πρότασης [έγγραφο COM(93) 371 τελικό SYN 466 — SYN 467 της 22. 7. 1993] επιδεκτικώθηκε ως επίσημη πρόταση με ισχύ από 1. 11. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 195 της 29. 7. 1980, σ. 35. Οδηγία, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 93/84/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 254 της 12. 10. 1993, σ. 16).

- υποχρεώνει τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να αποκοτούν ή να κατέχουν απαιτήσεις έναντι των θεσμικών οργάνων ή οργανισμών της Κοινότητας, των κεντρικών κυβερνήσεων, των περιφερειακών, τοπικών ή άλλων δημοσίων αρχών, άλλων δημοσίων οργανισμών ή επιχειρήσεων των κρατών μελών, αναφερομένων εφεξής ως «δημόσιος τομέας», ή
- χορηγεί φορολογικά πλεονεκτήματα από τα οποία μπορούν να επωφεληθούν μόνον τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ή παρέχει χρηματοπιστωτικά πλεονεκτήματα μη σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, προκειμένου να ευνοήσει την απόκτηση ή την κατοχή τέτοιων απαιτήσεων από αυτά τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

2. Δεν θεωρούνται ως μέτρα που θεσπίζουν προνομιακή πρόσβαση τα μέτρα που συνεπάγονται:

- υποχρεώσεις, με ειδικούς όρους που μπορούν ιδίως να συμπεριλαμβάνουν την υποχρέωση της συγκέντρωσης κεφαλαίων σε δημόσια χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, χρηματοδότησης της λαϊκής στέγης, όταν οι όροι χρηματοδότησης της λαϊκής στέγης που εφαρμόζονται υπέρ του δημόσιου τομέα είναι ταυτόσημοι με εκείνους των ομοειδών χρηματοδοτήσεων που παρέχονται για τους ίδιους σκοπούς σε ιδιώτες δανειολήπτες,
- υποχρέωση συγκέντρωσης των κεφαλαίων σε δημόσιο πιστωτικό ίδρυμα στο βαθμό που η υποχρέωση αυτή αποτελεί, από 1ης Ιανουαρίου 1994, αναπόσπαστο τμήμα της οργάνωσης ιδιαίτερου δικτύου πιστωτικών ιδρυμάτων ή ειδικού αποταμειωτικού συστήματος προοριζόμενου για τα νοικοκυριά και αποσκοπεί να προσφέρει χρηματοπιστωτική ασφάλεια στο σύνολο του δικτύου ή του ειδικού συστήματος. Η χρησιμοποίηση των συγκεκριμένων αυτών κεφαλαίων πρέπει να καθορίζεται από τα διευθυντικά όργανα του συγκεκριμένου δημόσιου πιστωτικού ιδρύματος και να πραγματοποιείται κατά τρόπο σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της αγοράς, όπου ο ανταγωνισμός είναι ελεύθερος,
- χρηματοδοτικές υποχρεώσεις για την αποκατάσταση ζημιών λόγω καταστροφών, εφόσον οι όροι χρηματοδότησης της αποκατάστασης δεν είναι ευνοϊκότεροι όταν πρόκειται για ζημιές του δημόσιου τομέα απ' ό,τι όταν πρόκειται για ζημιές του ιδιωτικού τομέα.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του άρθρου 104 Α, της συνθήκης, ως «λόγοι προληπτικής εποπτείας» νοούνται οι λόγοι που θεμελιώνουν τις εθνικές, νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις ή διοικητικές πράξεις που εκδίδονται βάσει του κοινοτικού δικαίου ή εναρμονίζονται με αυτό, και οι οποίες αποσκοπούν στην προώθηση της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων με στόχο την ενίσχυση της σταθερότητας του όλου χρηματοπιστωτικού συστήματος και την προστασία των πελατών των εν λόγω χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Άρθρο 3

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 104 Α της συνθήκης, ως «δημόσια επιχείρηση» νοείται κάθε επιχείρηση στην οποία το Δημόσιο ή άλλος τοπικός ή περιφερειακός φορέας

δύναται να ασκήσει άμεσα ή έμμεσα δεσπόζουσα επιρροή λόγω κυριότητας, οικονομικής συμμετοχής ή δύναμει διατάξεων που διέπουν την επιχείρηση. Η δεσπόζουσα επιρροή τεκμαίρεται εφόσον το Δημόσιο ή άλλοι τοπικοί ή περιφερειακοί φορείς άμεσα ή έμμεσα:

- α) κατέχουν την πλειοψηφία του εγγεγραμμένου κεφαλαίου της επιχείρησης·
- β) διαθέτουν την πλειοψηφία των ψήφων των συνδεομένων με τα μερίδια που εκδίδει η επιχείρηση, ή
- γ) μπορεί να διορίσει περισσότερα από τα μισά μέλη του διοικητικού, του διευθυντικού ή του εποπτικού οργάνου της επιχείρησης.

2. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσής τους, ως δημόσιας αρχής, να μην λαμβάνουν μέτρα που θεσπίζουν προνομιακή πρόσβαση κατά την έννοια του άρθρου 104 Α της συνθήκης, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες δεν θεωρούνται, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ότι συμπεριλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα.

3. Ως «εθνικές κεντρικές τράπεζες» νοούνται οι κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών καθώς και το «Institut Monetaire» του Λουξεμβούργου.

Άρθρο 4

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 104 Α της συνθήκης, ως «χρηματοπιστωτικά ιδρύματα» νοούνται:

- τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹),
- οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου (²),
- οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου (³),
- οι ΟΣΕΚΑ κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ (⁴),

(¹) Οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30). Οδηγία, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1).

(²) Οδηγία 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1992 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ αριθ. L 228 της 11. 8. 1992, σ. 1).

(³) Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 1992 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ αριθ. L 360 της 9. 12. 1992, σ. 1).

(⁴) Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1985, σ. 3). Οδηγία που τροποποιήθηκε με την οδηγία 88/220/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1988, σ. 31).

- οι επιχειρήσεις επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ ⁽¹⁾,
 - οι άλλες επιχειρήσεις ή οργανισμοί που έχουν δραστηριότητα ανάλογη με εκείνη των επιχειρήσεων που αναφέρουν τα προηγούμενα εδάφια ή η κύρια δραστηριότητα των οποίων είναι η απόκτηση χρηματοοικονομικών στοιχείων ενεργητικού ή η μετατροπή χρηματοοικονομικών απαιτήσεων.
2. Τα ακόλουθα ιδρύματα δεν συμπεριλαμβάνονται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που ορίζονται στην παράγραφο 1:
- η Ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες,

⁽¹⁾ Οδηγία 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (ΕΕ αριθ. L 141 της 11. 6. 1993, σ. 27).

- οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες των Ταχυδρομείων, εφόσον αποτελούν τμήμα του τομέα της δημόσιας διοίκησης, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (ΕΣΟΛ), ή εφόσον η κύρια δραστηριότητά τους είναι να ενεργούν ως χρηματοπιστωτικοί φορείς της δημόσιας διοίκησης, και
- τα ιδρύματα που αποτελούν τμήμα του τομέα της δημόσιας διοίκησης, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με το ΕΣΟΛ, ή των οποίων το παθητικό ανιστοιχεί εξ ολοκλήρου σε ένα δημόσιο χρέος.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾

(93/C 340/06)

COM(93) 617 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 189 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, στις 2 Δεκεμβρίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 14 τρίτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας:

ότι οι ορισμοί των όρων «δημόσιος», «έλλειμμα» και «επένδυση», προσδιορίζονται στο πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος με παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (ΕΣΟΛ) ⁽²⁾· ότι είναι απαραίτητο να υπάρχουν ακριβείς ορισμοί που να παραπέμπουν στους κωδικούς ταξινόμησης του ΕΣΟΛ· ότι οι ορισμοί αυτοί μπορεί να αναθεωρηθούν κατά την αναγκαία εναρμόνιση των εθνικών

στατιστικών, ή για άλλους λόγους· ότι οποιαδήποτε αναθεώρηση του ΕΣΟΛ θα αποφασίζεται από το Συμβούλιο, σύμφωνα με τους περί αρμοδιότητας και διαδικασίας της κανόνες της συνθήκης·

ότι ο ορισμός του χρέους που καθορίζεται στο πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος πρέπει να γίνει πιο αναλυτικός, με βάση του κωδικούς ταξινόμησης του ΕΣΟΛ·

ότι η οδηγία 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου της 13ης Φεβρουαρίου 1989 για την εναρμόνιση του καθορισμού του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος σε τιμές αγοράς ⁽³⁾ περιλαμβάνει κατάλληλο και αναλυτικό ορισμό του ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος σε τιμές αγοράς·

ότι, βάσει του πρωτοκόλλου για τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, η Επιτροπή υποχρεούται να παρέχει τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής·

ότι απαιτούνται λεπτομερείς κανόνες ώστε τα κράτη μέλη να γνωστοποιούν ταχέως και συστηματικώς στην Επιτροπή

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 324 της 1. 12. 1993, σ. 8.

Το αρχικό σχέδιο πρότασης [έγγραφο COM(93) 371 τελικό SYN 466 — SYN 467 της 22. 7. 1993] επιβεβαιώθηκε ως επίσημη πρόταση με ισχύ από 1. 11. 1993.

⁽²⁾ Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ευρωπαϊκό Σύστημα Οικονομικών Λογαριασμών — ΕΣΟΛ, δεύτερη έκδοση.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 49 της 21. 2. 1989, σ. 26.

το προβλεπόμενο και το υφιστάμενο έλλειμμα τους, καθώς και το ύψος του χρέους τους·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφοι 2 και 3 συνθήκης, η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη και εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας με βάση τα κριτήρια του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους· ότι η Επιτροπή, λαμβάνοντας επίσης υπόψη και όλους τους άλλους σχετικούς παράγοντες όταν ένα κράτος μέλος δεν πληροί τις απαιτήσεις των κριτηρίων ή ενός εξ αυτών, πρέπει να εκτιμά κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος υπερβολικού ελλείμματος στο κράτος μέλος αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΜΗΜΑ 1

Ορισμοί

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος και του παρόντος κανονισμού, οι όροι που παρατίθενται στις κατωτέρω παραγράφους ορίζονται σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (ΕΣΟΛ). Οι εντός παρενθέσεων κωδικικοί παραπέμπουν στη δεύτερη έκδοση του ΕΣΟΛ.

2. Ο όρος «δημόσιος» καλύπτει τον τομέα του Δημοσίου (S60) που χωρίζεται στους υποτομείς: κεντρική διοίκηση (S61), τοπική αυτοδιοίκηση (S62) και οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης (S63) εξαιρουμένων των εμπορικών πράξεων όπως ορίζονται στο ΕΣΟΛ.

Η εξαίρεση των εμπορικών πράξεων σημαίνει ότι ο τομέας του Δημοσίου (S60) περιλαμβάνει μόνο τα θεσμικά όργανα, τα οποία, ως κύριο καθήκον έχουν την παραγωγή μη εμπορικών υπηρεσιών.

3. Το δημόσιο έλλειμμα (πλεόνασμα) είναι η ανάγκη χρηματοδότησης (ικανότητα χρηματοδότησης) (N5) του δημοσίου τομέα (S60), όπως ορίζεται στο ΕΣΟΛ. Οι τόκοι που περιλαμβάνονται στο δημόσιο έλλειμμα είναι οι τόκοι (R41) όπως ορίζονται στο ΕΣΟΛ.

4. Οι δημόσιες επενδύσεις είναι οι ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου (P41) του δημοσίου τομέα (S60), όπως ορίζονται στο ΕΣΟΛ.

5. Το δημόσιο χρέος είναι η ονομαστική αξία όλων των υφιστάμενων ακαθάριστων υποχρεώσεων του δημοσίου τομέα (S60), στο τέλος του έτους, εξαιρουμένων των υποχρεώσεων των οποίων τα αντίστοιχα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού δρύνονται στην κατοχή του δημοσίου τομέα (S60).

Το δημόσιο χρέος αποτελείται από τις υποχρεώσεις του δημοσίου στις ακόλουθες κατηγορίες: χρήμα και καταθέσεις (F20 και F30), δραχυπρόθεσμοι τίτλοι (F40), ομολογίες (F50), λοιπά δραχυπρόθεσμα δάνεια (F79), καθώς και μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα δάνεια (F89) σύμφωνα με τους ορισμούς του ΕΣΟΛ.

Η ονομαστική αξία του ποσού μιας υποχρέωσης είναι η αναγραφόμενη επί του σχετικού τίτλου αξία.

Η ονομαστική αξία μιας τιμαριθμικά αναπροσαρμοζόμενης υποχρέωσης αντιστοιχεί στην αναγραφόμενη επί του σχετικού τίτλου αξία προσαυξημένη κατά το ποσό του κεφαλαίου που έχει προκύψει από την τιμαριθμική αναπροσαρμογή στο τέλος τους έτους.

Οι υποχρεώσεις που εκφράζονται σε ξένο νόμισμα μετατρέπονται σε εθνικό νόμισμα με βάση την αντιπροσωπευτική ισοτιμία της αγοράς συναλλάγματος την τελευταία εργάσιμη ημέρα κάθε έτους.

Άρθρο 2

Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν είναι το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς (ΑΕΠτ.α) όπως ορίζεται από το άρθρο 2 της οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ.

Άρθρο 3

1. Ως στοιχεία για το προβλεπόμενο δημόσιο έλλειμμα νοούνται τα στοιχεία που καθορίζονται για το τρέχον έτος από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις πλέον πρόσφατες αποφάσεις των δημοσιονομικών τους αρχών.

2. Ως στοιχεία σχετικά με το υφιστάμενο δημόσιο έλλειμμα και το ύψος του υφιστάμενου δημοσίου χρέους νοούνται τα κατ'εκτίμηση, τα προσωρινά, ή τα οριστικά αποτελέσματα διαρρευσάντος έτους.

ΤΜΗΜΑ 2

Κανόνες και πεδίο εφαρμογής της γνωστοποίησης

Άρθρο 4

1. Από την αρχή του έτους 1994, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή δύο φορές το χρόνο, την πρώτη φορά πριν από την 1η Μαρτίου του τρέχοντος έτους (έτος νιοστόν) και τη δεύτερη φορά πριν από την 1η Σεπτεμβρίου του νιοστού έτους, τα προβλεπόμενα και τα υφιστάμενα δημόσια ελλείμματα και το προβλεπόμενο και υφιστάμενο ύψος του δημοσίου χρέους τους.

2. Πριν από την 1η Μαρτίου του έτους ν, τα κράτη μέλη:

— γνωστοποιούν στην Επιτροπή το προβλεπόμενο δημόσιο έλλειμμα για το έτος ν, την ενημερωμένη εκτίμησή τους όσον αφορά το υφιστάμενο δημόσιο έλλειμμα για το έτος ν-1 και τα υφιστάμενα δημόσια ελλείμματα για τα έτη ν-2, ν-3 και ν-4.

— διαβιβάζουν ταυτόχρονα στην Επιτροπή για τα έτη ν, ν-1 και ν-2 τα στοιχεία σχετικά με τα αντίστοιχα δημοσιονομικά ελλείμματα των εθνικών λογαριασμών τους σύμφωνα με τον πλέον συνήθη ορισμό τους στο οικείο κράτος μέλος, καθώς και τα στοιχεία με τα οποία επεξηγείται η μετάβαση από το δημοσιονομικό έλλειμμα των

εθνικών λογαριασμών στο δημόσιο έλλειμμα. Τα στοιχεία με τα οποία επεξηγείται αυτή η μετάβαση, τα οποία και διαβιβάζονται στην Επιτροπή, περιλαμβάνουν ιδίως στοιχεία σχετικά με τις δανειακές ανάγκες των υποτομέων S61, S62 και S63,

- γνωστοποιούν στην Επιτροπή την εκτίμηση του υφιστάμενου ύψους του δημοσίου χρέους τους για το έτος v-1 και το ύψος του υφισταμένου δημοσίου χρέους τους για τα έτη v-2, v-3 και v-4,
- διαβιβάζουν ταυτόχρονα στην Επιτροπή για τα έτη v-1 και v-2 τα στοιχεία που επεξηγούν τον τρόπο με τον οποίο το δημόσιο έλλειμμα και άλλοι σχετικοί παράγοντες συνέβαλαν στη μεταβολή του ύψους του δημοσίου χρέους τους.

3. Πριν από την 1η Σεπτεμβρίου του έτους v, τα κράτη μέλη:

- γνωστοποιούν στην Επιτροπή ενημερωμένα στοιχεία για το προβλεπόμενο δημόσιο έλλειμμά τους για το έτος v καθώς και τα υφιστάμενα δημοσιονομικά τους ελλείμματα για τα έτη v-1, v-2, v-3 και v-4 και εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 2,
- γνωστοποιούν στην Επιτροπή το υφιστάμενο ύψος του δημοσίου χρέους για τα έτη v-1, v-2, v-3 και v-4 και εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την τέταρτη περίπτωση της παραγράφου 2.

4. Τα στοιχεία σχετικά με το προβλεπόμενο δημόσιο έλλειμμα που γνωστοποιούνται στην Επιτροπή βάσει των παραγράφων 2 και 3 εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα και σε δημοσιονομικά έτη.

Τα στοιχεία σχετικά με το υφιστάμενο δημόσιο έλλειμμα και το ύψος του υφισταμένου δημοσίου χρέους που γνωστοποιούνται στην Επιτροπή βάσει των παραγράφων 2 και 3 εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα και σε ημερολογιακά έτη

εξαιρουμένων των ενημερωμένων εκτιμήσεων για το έτος v-1 που μπορούν να εκφρασθούν σε δημοσιονομικά έτη.

Στην περίπτωση που το δημοσιονομικό έτος διαφέρει από το ημερολογιακό έτος, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν επίσης στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με το υφιστάμενο δημόσιο έλλειμμά τους και το ύψος του υφισταμένου δημοσίου χρέους τους σε δημοσιονομικά έτη για τα δύο δημοσιονομικά έτη που προηγούνται του τρέχοντος δημοσιονομικού έτους.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 4 παράγραφοι 1, 2 και 3, τα στοιχεία σχετικά με τις δαπάνες τους για δημόσιες επενδύσεις και τόκους.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή πρόβλεψη του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος τους για το έτος v και το υφιστάμενο ύψος του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος τους για τα έτη v-1, v-2, v-3 και v-4 μέσα στις προθεσμίες του άρθρου 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση αναθεώρησης του ΕΣΟΛ που θα αποφασίσει το Συμβούλιο σύμφωνα με τους περί αρμοδιότητας και διαδικασίας της κανόνες της συνθήκης, η Επιτροπή εισάγει τις νέες αναφορές στο ΕΣΟΛ στα άρθρα 1 και 4.

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία που θα χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής των πόρων του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽¹⁾

(93/C 340/07)

COM(93) 617 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 189 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, στις 2 Δεκεμβρίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 16.1 και 16.2 του προσαρτημένου στην εν λόγω συνθήκη πρωτοκόλλου σχετικό με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της επιτροπής των διοικητών των Κεντρικών Τραπεζών,

τη γνώμη της Νομισματικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα, εφεξής καλούμενο «ΕΝΙ», ιδρύεται την 1η Ιανουαρίου 1994·

ότι το ΕΝΙ θα διαθέτει δικούς του πόρους·

ότι οι πόροι του ΕΝΙ καθορίζονται από το Συμβούλιο του ΕΝΙ·

ότι οι πόροι του ΕΝΙ προέρχονται από εισφορές των εθνικών κεντρικών τραπεζών σύμφωνα με την κλείδα κατανομής που αναφέρεται στο άρθρο 16.2 του καταστατικού του ΕΝΙ·

ότι η κλείδα κατανομής των οικονομικών πόρων του ΕΝΙ θα καθοριστεί πριν από την έναρξη του δεύτερου σταδίου·

ότι η Επιτροπή παρέχει τα συστατικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζει το Συμβούλιο·

ότι οι κανόνες που θεσπίζει το Συμβούλιο με την παρούσα απόφαση δεν συνιστούν προηγούμενο για τυχόν άλλες νομικές πράξεις του Συμβουλίου σε άλλους τομείς·

ότι πρέπει να προσδιοριστούν το είδος και οι πηγές των στοιχείων που θα χρησιμοποιηθούν, καθώς και η μέθοδος υπολογισμού της κλείδας κατανομής·

ότι η οδηγία 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου της 13ης Φεβρουαρίου 1989 για την εναρμόνιση του καθορισμού του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος σε τιμές αγοράς⁽²⁾ θεσπίζει μια διαδικασία έγκρισης των στοιχείων που αφορούν το ΑΕΠ σε τιμές αγοράς από τα κράτη μέλη,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της κλείδας κατανομής των εισφορών των εθνικών τραπεζών στους οικονομικούς πόρους του ΕΝΙ παρέχονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στα ακόλουθα άρθρα.

Άρθρο 2

Ο πληθυσμός και το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς, το οποίο εφεξής αναφέρεται ως ΑΕΠτ.α. καθορίζονται σύμφωνα με το ισχύον Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Λογαριασμών (ΕΣΟΛ), ΑΕΠτ.α είναι το οριζόμενο στο άρθρο 2 της οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ.

Άρθρο 3

Τα στοιχεία σχετικά με τον πληθυσμό αφορούν το έτος 1992. Χρησιμοποιείται ο μέσος όρος του συνολικού πληθυσμού για ολόκληρο το έτος, σύμφωνα με τη σύσταση του ΕΣΟΛ.

Άρθρο 4

Τα στοιχεία σχετικά με το ΑΕΠτ.α. αφορούν κάθε έτος από το 1987 έως το 1991 και εκφράζονται για κάθε κράτος μέλος στο αντίστοιχο εθνικό νόμισμα σε τρέχουσες τιμές.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή (Eurostat) συλλέγει τα στοιχεία πληθυσμού από τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 324 της 1. 12. 1993, σ. 11.

Το αρχικό σχέδιο πρότασης [έγγραφο COM(93) 371 τελικό — SYN 466 — SYN 467 της 22. 7. 1993] επιβεβαιώθηκε ως επίσημη πρόταση με ισχύ από 1. 11. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 49 της 21. 2. 1989, σ. 26.

Άρθρο 6

Τα περί ΑΕΠτ.α στοιχεία για τα έτη 1988 έως 1991 προκύπτουν από την εφαρμογή της οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ. Η Επιτροπή (Eurostat) συλλέγει τα στοιχεία ΑΕΠτ.α για το 1987 από τα κράτη μέλη, τα οποία τα καθιστούν προηγουμένως συμβατά με τα στοιχεία ΑΕΠτ.α για το 1988 έως το 1991.

Άρθρο 7

1. Το μερίδιο συμμετοχής ενός κράτους μέλους στον πληθυσμό της Κοινότητας αντιστοιχεί στο μερίδιο συμμετοχής του στο άθροισμα των πληθυσμών των κρατών μελών, εκφρασμένο ποσοστιαία.

2. Τα εκφρασμένα σε εθνικό νόμισμα στοιχεία για το ΑΕΠτ.α κάθε έτους και κάθε κράτους μέλους, μετατρέπονται σε στοιχεία εκφρασμένα σε Ecu. Η τιμή συναλλάγματος που χρησιμοποιείται προς το σκοπό αυτό είναι ο μέσος όρος των τιμών συναλλάγματος όλων των εργασιμων ημερών του έτους. Η ημερήσια τιμή συναλλάγματος είναι η τιμή που υπολογίζει η Επιτροπή και δημοσιεύεται στη σειρά «C» της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Το μερίδιο συμμετοχής ενός κράτους μέλους στο ΑΕΠτ.α της Κοινότητας είναι το μερίδιο συμμετοχής του στο άθροισμα των ΑΕΠτ.α των κρατών μελών για πέντε έτη, εκφρασμένο ποσοστιαία.

Άρθρο 8

Η στάθμιση που δίδεται σε μια εθνική κεντρική τράπεζα για την κλείδα κατανομής αποτελεί τον αριθμητικό μέσο όρο των μεριδίων συμμετοχής του αντίστοιχου κράτους μέλους στον πληθυσμό και το ΑΕΠτ.α της Κοινότητας.

Άρθρο 9

Τα διάφορα στάδια υπολογισμού βασίζονται σε αριθμητικά στοιχεία επαρκή για να διασφαλιστεί η ακρίβειά τους. Η στάθμιση των εθνικών κεντρικών τραπεζών στην κλείδα κατανομής εκφράζεται με τετραψήφιο δεκαδικό αριθμό.

Άρθρο 10

Τα αναφερόμενα στην παρούσα απόφαση στοιχεία κοινοποιούνται από την Επιτροπή, στην επιτροπή των διοικητών των Κεντρικών Τραπεζών των κρατών μελών πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Τροποποιημένη πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος που ζητείται από τις αρχές κρατών μελών όσον αφορά τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων (1)

(93/C 340/08)

COM(93) 617 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 189 Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, στις 2 Δεκεμβρίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 ΣΤ παράγραφος 6 και το άρθρο 5 παράγραφος 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος που προσαρτάται στη συνθήκη αυτή,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της επιτροπής των διοικητών των Κεντρικών Τραπεζών,

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα, εφεξής καλούμενο «ΕΝΙ», πρόκειται να ιδρυθεί την 1η Ιανουαρίου 1994·

ότι η συνθήκη προβλέπει ότι οι αρχές των κρατών μελών ζητούν τη γνώμη του ΕΝΙ επί κάθε σχεδίου νομοθετικής διάταξης της αρμοδιότητάς του· ότι εναπόκειται στο Συμβούλιο να θέσει τα όρια και τους όρους της διαβούλευσης αυτής·

ότι η υποχρέωση διαβούλευσης που επιβάλλονται στα κράτη μέλη δεν θίγει τις αρμοδιότητες των εθνικών αρχών στους τομείς τους οποίους αφορούν τα εν λόγω σχέδια·

(1) ΕΕ αριθ. C 324 της 1. 12. 1993, σ. 12.

Το αρχικό σχέδιο πρότασης έγγραφο [COM(93) 436 τελικό της 22. 9. 1993] επιδεικνύθηκε ως επίσημη πρόταση με ισχύ από 1. 11. 1993.

ότι η παρούσα απόφαση δεν αφορά τις αποφάσεις που λαμβάνουν οι εθνικές αρχές κατά την εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής·

ότι η διαβούλευση με το ENI δεν πρέπει να παρατείνει υπέρ του δέοντος τις διαδικασίες για την έγκριση σχεδίων νομοθετικών διατάξεων στα κράτη μέλη· ότι, ωστόσο, οι προθεσμίες που διαθέτει το ENI για να διατυπώσει τη γνώμη του πρέπει να του επιτρέπουν να εξετάζει με την απαιτούμενη προσοχή τα διαβιζόμενα κείμενα· ότι σε δόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις κατελείγοντος, λ.χ. λόγω της ευαισθησίας της αγοράς, τα κράτη μέλη μπορούν να τάσσουν προθεσμία κατώτερη του μηνός· ότι, στην περίπτωση αυτή, πρέπει να διεξάγεται διάλογος μεταξύ των εθνικών αρχών και του ENI, ώστε να μπορούν να ληφθούν υπόψη τα εκατέρωθεν συμφέροντα,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

1. Οι αρχές των κρατών μελών ζητούν τη γνώμη του ENI σχετικά με κάθε σχέδιο νομοθετικής διάταξης που εμπίπτει στο πεδίο της αρμοδιότητάς του δυνάμει του άρθρου 109 ΣΤ της συνθήκης, ιδίως όσον αφορά:

- τη νομισματική νομοθεσία, το καθεστώς του Ecu και τα μέσα πληρωμών,
- τα καταστατικά και τις αρμοδιότητες των εθνικών κεντρικών τραπεζών καθώς και τα μέσα της νομισματικής πολιτικής,
- τη συλλογή, επεξεργασία και διανομή στατιστικών στοιχείων σχετικά με το νομισματικό, χρηματοοικονομικό και τραπεζικό τομέα, καθώς και σχετικά με το ισοζύγιο πληρωμών,
- τα συστήματα συμψηφισμού και πληρωμών, ιδίως στον τομέα των διασυνοριακών πληρωμών,
- τους κανόνες που εφαρμόζονται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εφόσον επηρεάζουν τη σταθερότητα των εν λόγω ιδρυμάτων και χρηματοοικονομικών αγορών.

2. Μόλις παραλάβει σχέδιο νομοθετικής διάταξης, το ENI γνωστοποιεί τις εθνικές αρχές που ζητούν τη γνώμη του κατά πόσον εκτιμά ότι το εν λόγω σχέδιο εμπίπτει στον τομέα αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 2

1. Ως «σχέδια νομοθετικών διατάξεων» νοούνται τα σχέδια διατάξεων υποχρεωτικού χαρακτήρα που έχουν γενική εφαρμογή στο σύνολο του εδάφους κράτους μέλους, θεσπίζουν κανόνες για αόριστο αριθμό περιπτώσεων και απευθύνονται σε αόριστο αριθμό φυσικών ή νομικών προσώπων.

2. Τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων κατά την έννοια της παραγράφου 1 δεν περιλαμβάνουν τα σχέδια διατάξεων που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη μεταφορά των κοινοτικών οδηγιών στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών.

Άρθρο 3

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα αποτελεσματικής τήρησης της παρούσας απόφασης. Για το σκοπό αυτό, μεριμνά ώστε η γνώμη του ENI να ζητείται έγκαιρα, για να την έχει στη διάθεσή της η αρχή που προπαρασκευάζει νομοθετική διάταξη πριν λάβει απόφαση ως προς την ουσία, και γνωστοποιεί επίσης τη γνώμη του ENI στην αρχή που θα κληθεί να εγκρίνει τη διάταξη, εφόσον αυτή είναι διαφορετική από εκείνη που την προπαρασκεύασε.

Άρθρο 4

Οι εθνικές αρχές που προπαρασκευάζουν νομοθετική διάταξη μπορούν, εφόσον το θεωρούν αναγκαίο, να τάξουν στο ENI προθεσμία για τη διατύπωση της γνώμης του, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη του μηνός από την ημερομηνία κατά την οποία κοινοποιείται η σχετική αίτηση στον πρόεδρο του ENI, εκτός από τις περιπτώσεις κατελείγοντος. Μετά την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας, μπορεί να ληφθεί απόφαση χωρίς τη γνώμη του ENI. Ωστόσο, εάν η γνώμη του ENI παραληφθεί μετά την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διαβιβασθεί στις αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Phare — Σχεδιασμός και υλοποίηση εθνικού δικτύου ραδιοεπικοινωνιών για τις ανάγκες των ιατρικών υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης

Περίληψη διακήρυξης διαγωνισμού της κυβέρνησης της Βουλγαρίας για έργο χρηματοδοτούμενο από το πρόγραμμα Phare

(93/C 340/09)

Όνομασία του έργου

Σχεδιασμός και υλοποίηση εθνικού δικτύου ραδιοεπικοινωνιών για τις ανάγκες των ιατρικών υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης PHARE/BG9201/MOH/EMS/SUPP 03

1. Συμμετοχή και καταγωγή

Δικαίωμα συμμετοχής με ίσους όρους έχουν όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Αλβανίας, της Βουλγαρίας, των δημοκρατιών της Τσεχίας και της Σλοβακίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας, της Ρουμανίας και της Σλοβενίας.

Τα προσφερόμενα πρέπει να κατάγονται από τα ανωτέρω κράτη.

2. Αντικείμενο

Προμήθεια εξοπλισμού, σε 9 παρτίδες, για το Υπουργείο Υγείας.

Σχεδιασμός και υλοποίηση εθνικού δικτύου ραδιοεπικοινωνιών για τις ανάγκες των ιατρικών υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης.

3. Τύχη δημοπράτησης

Πλήρης σειρά των τευχών δημοπράτησης διατίθεται δωρεάν από:

α) Υπουργείο Υγείας, PHARE-PMU, υπόψη κας Μ. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000, τηλεφάξ (35 92) 80 00 31.

β) Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γενική Διεύθυνση I - Operational Service PHARE, 200, rue de la Loi (SC 29 - 1/48), B-1049 Brussels, (attn: Mr H. Faudel), τэлеξ 21877 COMEU B, τηλεφάξ (32-2) 299 17 00.

γ) Τα Γραφεία στην Κοινότητα:

D-53113 Bonn, Zitelmannstraße 22 [Tel. (49) 228 53 00 90, Telefax (49) 22 85 30 09 50],

NL-2594 AG Den Haag, E.V.D., afdeling PPA, Bezuiden-

houtseweg 151 [tel. (31-70) 379 88 11, telefax (31-70) 379 78 78],

L-2920 Luxembourg, bâtiment Jean Monnet, rue Alcide de Gasperi [tel. (352) 43 01 1, télécopieur (352) 43 01 44 33],

F-75007 Paris Cedex 16, 288, boulevard Saint-Germain [tel. (33) 1 40 63 38 38, télécopieur (33) 1 45 56 94 17],

I-00187 Roma, via Poli 29 [tel. (39-6) 678 97 22, telefax (39-6) 679 16 58],

DK-1787 København V, Dansk Industri, Projekt- og Licitationskontoret, afd. EMI [tlf. (45) 33 77 33 77, telefax (45) 33 77 33 00],

UK-London SW1P 3AT, Jean Monnet House, 8 Storey's Gate [tel. (44) 71 973 19 92, facsimile (44) 71 973 19 00/19 10],

IRL-Dublin 2, 39 Molesworth Street [tel. (353) 1 71 22 44, facsimile (353) 1 71 26 57],

GR-10674 Αθήνα, Βασιλίσσης Σοφίας 2 [τηλ. (30) 1 724 39 82, τηλεφάξ (30) 1 724 46 20],

E-28001 Madrid, calle de Serrano, 41, 5a planta [tel. (34-1) 435 17 00, 435 15 28, telefax (34-1) 576 03 87, 577 29 23],

P-1200 Lisboa, Centro Europeu Jean Monnet, Largo Jean Monnet 1-10º [tel. (351) 1 54 11 44, telefax (351) 1 55 43 97].

4. Προσφορές

Οι προσφορές να έχουν διαβιβασθεί, το αργότερο μέχρι στις 28.2.1994, 11.00 τοπική ώρα, στο: Υπουργείο Υγείας, PHARE-PMU, υπόψη κας Μ. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000.

Η αποσφράγιση θα πραγματοποιηθεί δημοσίως στις 28.2.1994, 14.00 τοπική ώρα, στο: Υπουργείο Υγείας, PHARE-PMU, υπόψη κας Μ. Kantardjieva, 5, Sveta Nedelia Square, BG-Sofia 1000.

Ανακοίνωση για την επιδίωξη επανεξέτασης κανονισμού αντιντάμπινγκ

(93/C 340/10)

Η Επιτροπή, κατόπιν της δημοσίευσης ανακοίνωσης για την επικείμενη λήξη αντιντάμπινγκ στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽¹⁾, έλαβε αίτηση επανεξέτασης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3905/88 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές νημάτων από πολυεστέρες με ίνες μερικώς προσανατολισμένες (ΡΟΥ) και με ελαστικοποιημένες ίνες (ΡΤΥ) καταγωγής Δημοκρατίας της Κορέας, Ταϊβάν και Τουρκίας⁽²⁾. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 1988 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο νατάμπινγκ ή επιδοτήσεων από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας⁽³⁾, από την International Rayon and Synthetic Fibres Committee (CIRFS), εξ ονόματος των παραγωγών οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το 85 % της κοινοτικής παραγωγής νημάτων από πολυεστέρες.

Με την αίτηση αυτή προβάλλεται ο ισχυρισμός και παρέχονται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία κατά την περίοδο 1988/1992 εξακολούθησε να είναι σημαντικός ο όγκος των εισαγωγών νημάτων από πολυεστέρες (ΡΟΥ και ΡΤΥ) από τις εν λόγω χώρες. Ειδικότερα προβάλλεται το επιχείρημα κατά το οποίο οι τουρκικές εξαγωγές νημάτων τύπου ΡΟΥ αυξήθηκαν κατά 276 % μεταξύ 1988 και 1992 παρά την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ και τον περιορισμό των εξαγωγικών επιδοτήσεων.

Επιπλέον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι οι τιμές στην κοινοτική αγορά μειώθηκαν κατά 26 % για τα νήματα με ίνες μερικώς προσανατολισμένες (ΡΟΥ) και κατά 22 % για τα νήματα με ελαστικοποιημένες ίνες (ΡΤΥ) μεταξύ Μαΐου 1992 και Μαΐου 1993 και ότι κατά την τελευταία διετία μειώθηκαν οι τιμές εισαγωγής. Ειδικότερα, η σημαντική αύξηση των τουρκικών εξαγωγών συνδέαλε, σύμφωνα με τον ισχυρισμό, σε μια μεγάλη μείωση των τιμών όσον αφορά τα νήματα ΡΟΥ στην Κοινότητα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 175 της 26. 6. 1993, σ. 9.

(²) ΕΕ αριθ. L 347 της 16. 12. 1988, σ. 10.

(³) ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.

Στην αίτηση περιλαμβάνεται επίσης ο ισχυρισμός κατά τον οποίο η χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας της κοινοτικής βιομηχανίας μειώθηκε κατά τα τέλη του 1992 και κατά πάσα πιθανότητα έλεσε σε 77 % το 1993, ενώ κατά τις συνήθεις εκτιμήσεις, για την πραγματοποίηση επαρκών κερδών, απαιτείται επίπεδο 85 έως 90 %.

Περαιτέρω προβάλλεται το επιχείρημα ότι και οι τρεις χώρες εξαγωγής σχεδιάζουν να αυξήσουν την παραγωγική τους ικανότητα το 1993/94, αυτή δε η αύξηση είναι ιδιαίτερα σημαντική για την Κορέα, όπου η παραγωγική της ικανότητα εκτιμάται για το 1994 σε 237 000 τόνους περισσότερο σε σχέση με το 1991 δηλαδή αύξηση 43 %. Επιπλέον, η παρατηρούμενη υπερβάλλουσα παραγωγική ικανότητα στις εν λόγω χώρες, σύμφωνα με τον ισχυρισμό, αποτελεί απειλή για την αποδοτικότητα των κοινοτικών επιχειρήσεων, πολλές εκ των οποίων ήδη υφίστανται σημαντικές ζημιές.

Προβάλλεται περαιτέρω ο ισχυρισμός ότι εξαιτίας της απότομης πτώσης των τιμών στην αγορά της Άπω Ανατολής (35 % για τα νήματα από ελαστικοποιημένες ίνες), διαταράχθηκε σημαντικά η ισορροπία της παγκόσμιας αγοράς και ότι, εφόσον παύσουν να ισχύουν τα μέτρα, οι εξαγωγές της Ταϊβάν και της Κορέας πρόκειται να στραφούν προς την Κοινότητα σε τιμές ντάμπινγκ.

Μετά από εξέταση των πραγματικών περιστατικών και των ισχυρισμών που περιέχονται στην παρούσα αίτηση όσον αφορά τις προβλεπόμενες συνέπειες της λήξης των εν λόγω μέτρων, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι, με την επιφύλαξη περαιτέρω ανάλυσης, υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία προς επαλήθευση των ισχυρισμών κατά τους οποίους με τη λήξη των μέτρων θα προκληθεί εκ νέου ζημία ή απειλή ζημίας.

Κατά συνέπεια η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση, ανακοινώνει την πρόθεσή της να προβεί σε επανεξέταση του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2324/88.

Προϊόν	Χώρα καταγωγής ή εξαγωγής	Μέτρο	Παραπομπή
Νήματα από πολυεστέρα (ΡΟΥ και ΡΤΥ)	Δημοκρατία της Κορέας Ταϊβάν Τουρκία	Δασμός	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3905/88 ΕΕ αριθ. L 347 της 16. 12. 1988

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Προκήρυξη γενικού διαγωνισμού

(93/C 340/11)

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δημοσιεύουν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 340 Α της 17ης Δεκεμβρίου 1993 τον ακόλουθο γενικό διαγωνισμό:

Δανική έκδοση

— EUR/A/33 (νομικοί με σπουδές στο δανικό δίκαιο — διοικητικοί υπάλληλοι).

Την επίσημη αυτή εφημερίδα μπορείτε να προμηθευτείτε από το τμήμα προσωπικού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, L-2925 Luxembourg (Λουξεμβούργο).
